

Když jsme dostaly šanci se zúčastnit stáže v zahraničí, ani jedna z nás neváhala. Přes veškerá opatření, zpříšňování i nejasnou budoucnost doby covidové jsme nakonec prvního ledna vyrazily společně autobusem směr Florencie. Osm statečných. Celou jinak bezproblémovou třináctihodinovou cestu nás doprovázela zvědavost, očekávání, ale – ruku na srdce – i strach z neznámého.

Florencie je nádherná. Ze začátku přísná protiepidemická opatření nám poskytla možnost si oblast historické části města projít bez velkých davů turistů a prozkoumat tamější architekturu. V průběhu stáže se opatření zmírňovala, a tak nakonec došlo i na výlety, Pizzu v Pise, italskou zmrzlinu nebo červené víno v kavárniče s výhledem na Piazza del Duomo .

Praxe nás dvou, nutričních terapeutek, probíhala v soukromé nutriční ambulanci pod dohledem úžasných žen, dietoložek – Simony Fuligni a Barbary Fornaciai. Zaměřují se především na léčbu poruch příjmu potravy, pomoc u nich najdou ale i pacienti se širokou škálou chorob, kteří potřebují jiná dietní opatření. Jejich práce také zahrnuje praxi na klinice pro léčbu obezity, poruch příjmu potravy a závislostí. Bohužel vzhledem k situaci nebyl stážistům umožněn na kliniku přístup, nicméně obě mentorky se nám snažily léčebné postupy detailně popsat. Náplní naší práce v ambulanci bylo důkladně se seznámit s anamnézou klienta, vyhodnotit průběh jeho léčby, popřípadě navrhnout změny v zavedeném a doporučeném jídelním režimu. Dalším naším úkolem bylo sledovat setkání s klientem, pomoc při antropometrickém měření a v případě, že edukovaná osoba uměla dostatečně anglicky, podílely jsme se i na samotné konzultaci.

Největší rozdíly mezi českým a italským přístupem v nutriční péči jsme shledaly v preferovaném přístupu. Zatímco v Itálii převládá psychologická část nad nutriční, v České republice je to naopak. Samozřejmě je psychologie důležitou součástí práce s klientem, nicméně občas se nám zdálo, že se jejich nutriční ambulance mění spíše v psychologickou poradnu a strava je až druhotná. Zřejmě to souvisí i s italskou náturou, energičností a výřečností. V souvislosti s psychologickým přístupem stojí za zmínku i našimi mentorkami propagovaná metoda ‚My Fullnes‘, o které jsme měly tu možnost se dozvědět spoustu nových a zajímavých informací.

Strava v Itálii by se dala shrnout do několika prostých slov a frází jako jsou: těstoviny, olivový olej, mořské plody a ryby, káva a červené víno. Středomořské stravování je velmi pestré, chutné a výživné, nicméně jsme prostě Česky a ani po měsíci jsme si nezvykly na každodenní konzumaci těstovin. Knedlík je prostě knedlík. :)

Nakonec bychom chtěly dodat, že si moc vážíme a velmi děkujeme za příležitost, která nám tímto byla poskytnuta díky projektu Erasmus+ a SZŠ a VOŠZ Merhautova. Zkušenosti a zážitky jsou na celý život.

Pavλίna Wasserbauerová a
Simona Telišková